

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 8CoCsp/5/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1119213932
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 02. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Krajčo
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2023:1119213932.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Krajča a členov senátu JUDr. Jany Vlčkovej a JUDr. Moniky Holickej v spore žalobcu: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, Bratislava, IČO: 00 585 441, zastúpeného advokátom: JUDr. Felixom Neupauerom, Advokátska kancelária FELIX NEUPAUER & PARTNERS, so sídlom Dvořákovo nábrežie 8/A, Bratislava, proti žalovanému: Z. K., N.. XX.XX.XXXX, A. D. XXX/XX, M. Š.P., o zaplatenie sumy vo výške 52,90 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I zo dňa 31. augusta 2020, č.k. 7Csp/48/2019-56, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti **p o t v r d z u j e**.

Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Rozsudkom zo dňa 31. augusta 2020, č.k. 7Csp/48/2019-56 súd prvej inštancie zrušil platobný rozkaz č.k. 7Csp/48/2019-37 zo dňa 26.02.2020, žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 13,25 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z tejto sumy od 09.04.2017 do zaplatenia, v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku, vo zvyšnej časti žalobu zamietol a žalovanému nepriznal náhradu trov konania. Poukázal na to, že žalobca skutkovo žalobu odôvodnil tým, že so žalovaným uzatvorili dňa 08.06.2015 na dobu neurčitú poistnú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, v zmysle ktorej si dohodli spôsob platenia ročného poistného štvrtročne. Poistné sa stalo splatným dňa 08.12.2016. Žalovaný sa dostal do omeškania s plátbou poistného, čím došlo k porušeniu zmluvnej povinnosti. Následne žalobca uviedol, že na základe zákona č. 381/2001 Z.z. má nárok na poistné do 08.04.2017 vo výške 52,90 eur. Na preukázanie svojich tvrdení predložil poistnú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX a oznámenie o zániku poistenia pre nezaplatenie poistného a upomienku zo dňa 24.05.2017. Súd vo veci rozhodol platobným rozkazom zo dňa 26.02.2020, č.k. 7Csp/48/2019-37, avšak ten sa nepodarilo doručiť žalovanému do vlastných rúk, a preto ho bolo potrebné § 266 ods. 3 C.s.p. zrušiť. Zo žalobcom predložených listinných dôkazov mal prvoinštančný súd preukázané, že žalobca so žalovaným uzatvorili dňa 08.06.2015 poistnú zmluvu na povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, v ktorej si dohodli ročné poistné v sume 159 eur, pričom toto je splatné štvrtročne a lehotné poistné za jeden štvrtrok predstavuje sumu 39,75 eur. Začiatok poistenia bol určený na 08.06.2015. Z listiny Zánik poistenia pre nezaplatenie poistného a upomienka zo dňa 24.05.2017 mal preukázané, že žalobca vyzval žalovaného na zaplatenie dlžného poistného a oznámil mu, že poistná zmluva zanikla dňa 08.04.2017. Vychádzal tiež z nesporného tvrdenia žalobcu, že žalovaný nezaplatil splátku poistného splatnú dňa 8.12.2016 a poukázal na to, že z obsahu žaloby v spojení s listinou Zánik poistenia pre nezaplatenie poistného a upomienka zo dňa 24.05.2017 vyplýva, že žalobca si uplatňuje dlžné poistné za obdobie od 8.12.2016 do 8.4.2017. Osobitne zdôraznil, že podaná žaloba neobsahovala žiadne iné skutkové tvrdenia. Konštatoval, že nakoľko predmetom konania je zaplatenie sumy 52,90 eura, išlo iba o

otázku jednoduchého právneho posúdenia veci a skutkové tvrdenia strán neboli sporné, pojednávanie na prejednanie veci súd v súlade s § 297 písm. b) C.s.p. nenariadil a miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku súd oznámil na úradnej tabuli súdu v lehote podľa § 219 ods. 3 C.s.p. Žalobou uplatnený nárok po právnej stránke posúdil podľa § 9 ods. 4 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Poukázal na to, že zákon č. 381/2001 Z. z. v citovanom ustanovení upravuje spôsob zániku poistenia pre nezaplatenie poistného a zároveň určuje aj presný okamih zániku poistného vzťahu. Takto koncipovaná právna norma vo svojej hypotéze presne, zrozumiteľne a úplne formuluje spôsob i okamih zániku právneho vzťahu. V tejto súvislosti nie je priestor pre subsidiárne použitie všeobecnej právnej úpravy (rozhodnutie NS SR sp. zn. 7 MCdo 8/2013 z 9.7.2014). Odkázal v tejto súvislosti aj na rozsudok Okresného súdu v Žiline z 30. mája 2006, č.k. 20Cb 76/2006-35, z ktorého vyplýva, že v prípade poistnej zmluvy, ktorej predmetom bolo poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla v zmysle zákona č. 381/2001 Z.z., dohodnutom ročnom poistnom, splatnom v štvrťročných splátkach vždy k 1. januáru, k 1. aprílu, k 1. júlu a k 1. októbru príslušného kalendárneho roka, za stavu, keď podľa všeobecných poistných podmienok je poistným obdobím jeden kalendárny rok a splatnosť poistného nastáva prvým dňom poistného obdobia, t.j. dňom 1. januára, dochádza k zániku poistenia do jedného mesiaca od dátumu splatnosti jednotlivej splátky poistného (Rozhodnutie NS SR sp. zn. 6 Obdo 22/2007 zo dňa 7.8.2008). Poukázal na to, že v danej veci zmluvné strany uzatvorili poistnú zmluvu, ktorej predmetom bolo poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla poistníka, ktorým bol žalovaný. Na základe tejto zmluvy vznikla žalobcovi ako poisťovní povinnosť poskytnúť žalovanému poistné plnenie v prípade vzniku poistnej udalosti a žalovanému ako poistenému povinnosť platiť dojednané poistné. Zo žaloby vyplýva, že žalovaný nezaplatil splátku poistného, ktorá sa mala stať splatná dňa 8.12.2016. Podľa § 9 ods. 4 zákona č. 381/2001 Z.z. poistenie zodpovednosti preto v danom prípade zaniklo zo zákona uplynutím jedného mesiaca od splatnosti príslušnej splátky poistného (keď nebola v poistnej zmluve dojednaná dlhšia lehota pre zánik poistenia zodpovednosti, čo žalobca ani netvrdil ani nepreukázal). Vychádzal zo skutkových tvrdení žalobcu (ktorých bolo minimum a boli príliš stručné, avšak postačujúce na meritórne prejednanie veci) o tom, že žalovaný nezaplatil splátku poistného splatnú 8.12.2016. V súlade s § 9 ods. 4 zákona č. 381/2001 Z.z. poistenie zodpovednosti žalovaného zaniklo uplynutím jedného mesiaca od 8.12.2016, t.j. dňa 8.1.2017. V tejto súvislosti tiež uviedol, že v danom prípade nie je možná ani aplikácia ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka, pretože žalobca ani netvrdil (ani nepreukázal) existenciu dohody so žalovaným, podľa ktorej by sa nezaplatením štvrťročnej splátky stalo splatné celé ročné poistné. Pretože poistná zmluva bola uzatvorená na dobu neurčitú a zanikla pred koncom poistného obdobia, vznikol žalobcovi podľa § 11 ods. 11 zákona č. 381/2001 Z.z. nárok na zaplatenie pomernej časti poistného do dňa zániku poistenia, t.j. za obdobie jedného mesiaca. Pretože ročné poistné bolo dojednané vo výške 159 eur, poistné za 1 mesiac predstavuje sumu vo výške 13,25 eur (159 eur/12 mesiacov). V tejto časti potom vyhodnotil žalobu ako dôvodnú. Spolu s istinou žalobcovi priznal podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka aj úroky z omeškania, a to vo výške podľa § 3 nariadenia Vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., pretože žalovaný nezaplatil dlžnú splátku poistného v lehote splatnosti (8.12.2016) a jeho omeškanie stále trvá. Vo zvyšku uplatnenej istiny, teda v sume 39,65 eura (52,90 eura - 13,25 eura) a súvisiaceho úroku z omeškania z nedôvodne uplatnenej sumy, potom vyhodnotil žalobu ako nedôvodnú a zamietol ju. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p., avšak žalovanému, ktorý bol v spore v prevažnej časti úspešný náhradu trov konania nepriznal, pretože zo súdneho spisu žiadne trovy konania nevyplyvajú (Uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28. 2. 2018, sp. zn. 7Cdo/14/2018).

2. Proti tomuto rozsudku podal do zamietajúceho výroku vo veci samej v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca, domáhajúc sa jeho zrušenia a vrátenia veci v napadnutej časti na ďalšie konanie. Odvolanie odôvodnil tým, že súd mu nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. V prvom rade poukázal na to, že súd už vo veci raz rozhodol, a to platobným rozkazom, ktorým žalobe vyhovel v plnom rozsahu a vzhľadom na ust. § 265 ods. 1 C.s.p. súd musel mať za to, že skutkový a právny základ uplatňovaného nároku je preukázaný, keďže jediným dôvodom, pre ktorý bol platobný rozkaz zrušený, bola skutočnosť, že žalovanému nebolo možné ho doručiť. Žalovaný totiž nijakým spôsobom nespochybnil jeho tvrdenia, a to ani podaním odporu, ani vyjadrením k žalobe. Z

uvedených dôvodov považuje za nepochopiteľné, že za okolností, keď už súd raz vo veci rozhodol na základe skutočností tvrdených žalobcom, o ktorých nemal pochybnosti, a tieto skutočnosti následne neboli nijakým spôsobom zo strany žalovaného spochybnené, sa bez akejkoľvek zmeny v dôkaznej situácii pri vydaní rozsudku absolútne odchytil od svojho pôvodného právneho názoru tým, že žalobu z veľkej časti zamietol. Navyše súd vo veci rozhodol bez pojednávania. Ak súd považoval jeho nárok, resp. niektoré jeho skutkové tvrdenia za sporné, mal vo veci nariadiť pojednávanie. V takomto prípade totiž neboli splnené podmienky na rozhodnutie vo veci bez nariadenia pojednávania. Nemohol nijakým spôsobom dôvodne predpokladať potrebu ďalšieho dokazovania skutočností uvádzaných v podanej žalobe a nemal možnosť uplatniť ďalšie prostriedky procesného útoku, smerujúce k preukázaniu uplatňovaného nároku, ktoré súd považoval za sporné, resp. nepreukázané. Z tohto dôvodu má za to, že súd svojím postupom porušil jeho právo na spravodlivý proces, keď jeho žalobu za daných okolností zamietol. Na podporu svojho názoru v tejto súvislosti poukázal na Uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 3Co/11/2020 zo dňa 30.06.2020 v obdobnej veci. K samotným dôvodom zamietnutia väčšej časti žaloby uviedol, že spolu so žalobou predložil Poistnú zmluvu č. XXXXXXXXXX a Oznámenie o zániku poistnej zmluvy. Z Poistnej zmluvy vyplýva, že Žalobca a Žalovaný si dojednali začiatok poistenia na deň 08.06.2015 s ročným poistným 159 eur / platené štvrťročne = lehotné poistné 39,75 eur. Žalovaný teda mal uhrádzať poistné v štvrťročných splátkach po 39,75 eur (splatných vždy 08.06., 08.09., 08.12., 08.03. príslušného kalendárneho roka). Žalovaný zaplatil poistné do 08.11.2016 (t.j. zaplatil 2 splátky) a dostal sa do omeškania so zaplatením splátky poistného splatnej dňa 08.12.2016. Podľa čl. IV ods. 10 Všeobecných poistných podmienok č. 709 (ďalej len „VPP“), ktoré sa vzťahovali na poistnú zmluvu: „V prípade platenia poistného formou štvrťročnej alebo polročnej splátky poistného zanikne poistenie nezaplatením zostávajúcej časti poistného do jedného mesiaca od splatnosti poslednej dohodnutej štvrťročnej alebo polročnej splátky poistného v rámci príslušného poistného obdobia, ak pre takýto prípad nebola v poistnej zmluve dohodnutá dlhšia lehota pre zánik poistenia zodpovednosti, maximálne však na dobu troch mesiacov. Poistenie zodpovednosti zanikne uplynutím tejto lehoty“. Z uvedeného vyplýva, že nakoľko so žalovaným si dojednali úhradu ročného poistného v polročných splátkach, poistenie zaniklo až 1 mesiac po splatnosti poslednej splátky - splatnej 08.03.2016, t.j. zánik poistenia nastal dňa 08.04.2017, pričom tento dátum zániku poistenia vyplýva z podanej žaloby, ako aj z Oznámenia o zániku poistnej zmluvy. V neposlednom rade odkázal aj na aktuálnejšiu judikatúru upravujúcu túto otázku, pričom ako príklad uvádza Uznesenie Krajského súdu Košice sp.zn. 11Co/155/2016 zo dňa 01.02.2017, podľa ktorého: „Pretože bolo dohodnuté ročné poistné (a len jeho splatnosť bola dohodnutá v splátkach), nezaplatenie poistného sa neviaže na nezaplatenie jednej zo splátok, ako sa mylne domnieva žalovaný, ale na nezaplatenie celého ročného poistného. V praxi to znamená, že pokiaľ žalovaný nezaplatil niektorú zo splátok dohodnutého ročného poistného, zánik poistenia podľa § 9 ods. 4 zák. č. 381/2001 Z.z. sa neodvíja od tejto jednej splátky (žalovaný nezaplatil ani jednu splátku poistného) ale sa odvíja od nezaplatenia poslednej splátky v tomto poistnom období, teda ak išlo o ročné poistné, až uplynutím poslednej splátky z tohto ročného obdobia.“ Poukázal na to, že § 803 ods. 1 Občianskeho zákonníka má právo na poistné za dobu do zániku poistenia. Pre výpočet poistenia pritom platí nasledujúci vzorec: (ročné poistné / 360) x počet dní ručenia do dátumu zániku poistenia. Na základe vyššie uvedených údajov vypočítal dlžné poistenie nasledovne: (159/360) x 120 dní (od 08.12.2016 do 08.04.2017) = 52,90 eura. Zdôraznil tiež, že žalovanému bola doručená žaloba spolu s prílohami, avšak k žalobe sa nijakým spôsobom nevyjadril, preto nespochybnil žiadne jeho tvrdenia uvedené v žalobe (teda predovšetkým nespochybnil dátum zániku poistenia a s tým súvisiacu výšku dlžného poistného). Na tomto mieste poukázal na ust. § 151 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné. Nakoľko žalovaný nijakým spôsobom nespochybnil jeho tvrdenia o existencii nároku, o dátume zániku poistenia ani o výške nedoplatku na poistnom, všetky tieto tvrdenia mal súd považovať za nesporné. Na tomto mieste dal do pozornosti aj uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 6Co/180/2018 zo dňa 26.07.2018 v obdobnej veci, v ktorom sa súd stotožnil s jeho argumentáciou, zrušil napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie a vrátil vec na ďalšie konanie, nakoľko mal za to, že súd prvej inštancie mu svojím nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. S poukazom na uvedené žiadal odvolaniu vyhovieť.

3. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

4. Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti v medziach dôvodov žalobcom podaného odvolania podľa § 380 C.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 C.s.p. a podľa § 378 ods. 1 C.s.p., a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

5. Súd prvej inštancie pre účely rozhodnutia o podanej žalobe o zaplatenie neuhradeného poistného do zániku poistenia správne vychádzal zo skutkového stavu tvrdeného žalobcom, ktorý zo strany žalovaného nebol popretý, pričom v tomto smere považoval za nesporné, že strany sporu uzavreli predmetnú poistnú zmluvu na dobu neurčitú na poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, na základe ktorej sa žalovaný zaviazal uhrádzať žalobcovi ročné poistné vo výške 159 eur, pričom začiatok poistenia bol určený na 08.06.2015 a žalovaný nezaplatil splátku poistného splatnú dňa 8.12.2016. Nedôvodné sú tak námietka žalobcu odvolaní, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené.

6. Na základe vyššie uvedeného skutkového stavu veci prvoinštančný súd daný spor správne po právnej stránke posúdil podľa ustanovení § 788 ods. 1, § 796 ods. 2, § 801 ods. 1, § 803 Občianskeho zákonníka, ktoré správne vyložil a správne aplikoval na skutočnosti tvrdené žalobcom, keď dospel k záveru, že žalobe nie je možné vyhovieť v celom rozsahu. Odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že vzhľadom na žalobcom uplatnené prostriedky procesného útoku (tvrdenia, na ktorých založil dôvodnosť podanej žaloby), v spojení so skutočnosťami vyplývajúcimi z ním predložených listín bolo možné podanej žalobe vyhovieť iba v časti dlžnej sumy vo výške 13,25 eura s príslušenstvom. Vo vzťahu k zvyšnej časti prvoinštančný súd správne poukázal na to, že pokiaľ nebolo sporné, že žalovaný nezaplatil splátku poistného splatnú 8.12.2016 a v súlade s § 9 ods. 4 zákona č. 381/2001 Z.z. jeho poistenie zodpovednosti zaniklo uplynutím jedného mesiaca od 8.12.2016, t.j. dňa 8.1.2017, za stavu, keď žalobca ani len netvrdil existenciu dohody so žalovaným, podľa ktorej by sa nezaplacením štvrtročnej splátky stalo splatné celé ročné poistné a poistná zmluva bola uzatvorená na dobu neurčitú a zanikla pred koncom poistného obdobia, vznikol žalobcovi podľa § 11 ods. 11 zákona č. 381/2001 Z.z. nárok na zaplatenie pomernej časti poistného iba do dňa zániku poistenia za obdobie jedného mesiaca a vo zvyšku preto žalobe nebolo možné vyhovieť.

7. Žalobca v odvolaní nedôvodne súdu prvej inštancie vytýka porušenie jeho práva na spravodlivý proces tým, že pokiaľ súd považoval ním tvrdenú výšku za spornú, mal v spore nariadiť pojednávanie a nie žalobu vo zvyšku zamietnuť iba na verejnom vyhlásení rozsudku. Na rozhodnutie v spore bez nariadenia pojednávania totiž boli splnené všetky predpoklady vyplývajúce z ust. § 177 ods. 2 C.s.p. Žalobcom tvrdené skutočnosti (medzi ktoré však nepatrí výška nároku, ktorá je iba matematickým výpočtom opierajúcim sa o rozhodujúce skutočnosti a právne posúdenie veci) neboli medzi stranami sporné, keď žalovaný sa k žalobe ani nevyjadril, teda tvrdenia žalobcu nepoprel, pričom v spore išlo iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia a hodnota sporu neprevyšuje 2000 eur. Pokiaľ žalobca naznačuje, že ním tvrdené skutočnosti mali byť z pohľadu súdu prvej inštancie sporné, ušlo jeho pozornosti, že súd prvej inštancie (celkom správne) ním tvrdené skutočnosti považoval za nesporné, keď ich žalovaný nepoprel. To však nič nemení na tom, že na základe tvrdení žalobcu, ktorý substancovaniu uplatneného nároku v žalobe zjavne nevenoval náležitú pozornosť, bolo možné žalobe vyhovieť iba čiastočne. Ak potom súd prvej inštancie za stavu, keď tvrdenia žalobcu o uzavretí poistnej zmluvy, výške poistného a dátume neuhradenia poistného ani on nepovažoval za sporné a boli splnené aj ďalšie predpoklady (§ 177 ods. 2 C.s.p.), v spore rozhodol bez nariadenia pojednávania, neporušil právo žalobcu na spravodlivý proces.

8. Pokiaľ žalobca v odvolaní namieta, že súd už vo veci raz rozhodol, a to platobným rozkazom, ktorým žalobe vyhovel v plnom rozsahu a jediným dôvodom zrušenia platobného rozkazu bola nemožnosť jeho doručenia žalovanému, a preto, keď žalovaný nijakým spôsobom nespochybnil jeho tvrdenia, považuje za nepochopiteľné, že bez akejkoľvek zmeny v dôkaznej situácii sa súd pri vydaní rozsudku absolútne odchyľil od svojho pôvodného právneho názoru tým, že žalobu z veľkej časti zamietol, odvolací súd poukazuje na to, že aj žalobcovi by malo byť dobre známe, že pri vydaní platobného rozkazu súd neposudzuje vecnú opodstatnenosť podanej žaloby, avšak iba splnenie procesných predpokladov pre vydanie platobného rozkazu, pričom z mnohých dôvodov vydanie platobného rozkazu nemá v žiadnom smere záväznosť pre konanie, ktoré nasleduje po jeho zrušení. Aj táto argumentácia žalobcu je preto nedôvodná.

9. Rovnako nedôvodná, dokonca do istej miery zmätočná, je aj odvolacia argumentácia žalobcu týkajúca sa obdobia, za aké mu mal podľa jeho názoru vzniknúť nárok na doplatenie poistného. Žalobca totiž

v odvolaní namieta, že si so žalovaným dojednali úhradu ročného poistného v polročných splátkach, a poistenie zaniklo až 1 mesiac po splatnosti poslednej splátky - splatnej 08.03.2016, t.j. zánik poistenia nastal dňa 08.04.2017. V žalobe však tvrdí, že si so žalovaným dojednali štvrťročné splátky. Navyše, z obsahu žalobcom predloženej poistnej zmluvy (č. I. 5 spisu) vyplýva, že v poistnej zmluve žiadne splátky poistného dohodnuté neboli. Námietky žalobcu preto ani v tomto smere nie sú spôsobilé spochybníť správnosť záverov súdu prvej inštancie a privediť pre žalobcu priaznivejšie rozhodnutie v spore.

10. Odvolací súd preto, keď súd prvej inštancie správne v danom spore vychádzal zo skutočností, ktoré neboli medzi stranami sporné a spor posúdil správne aj po právnej stránke, pričom svojim postupom neporušil ani právo žalobcu na spravodlivý proces, rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1,2 C.s.p. v napadnutej zamietajúcej časti ako vecne správny potvrdil.

11. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 2 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p., avšak žalovanému, ktorý bol v odvolacom konaní úspešný, náhradu odvolacieho konania nepriznal, keď je nepochybné, že mu žiadne nevznikli.

12. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.). Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.). Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, alebo ak je dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto

zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).